येचाच्युतस्यकथासुधांहित्वा असतांगाथाःश्रण्वंति तेनूनंदैवेनविहताइत्यन्वयः ॥ १९ ॥ पितृलोकात्युनः प्रजामनुपुत्रादिषुप्रजायंते गर्भाधाना द्वारभ्यक्मशानांताः कियाःकृतवंतः यथोक्तकारिणइत्यर्थः ॥ २० ॥ कथंप्रजायंते तदाह ततस्तेपुनरिमंलोकंप्रतिपतंति विश्वंशितउदयोभोग साधनंयेषाम् ॥ २१ ॥ परमेष्ठिनंपरमेश्वरंप्रीत्या तस्यगुणानाश्रयतेयाभक्तिस्तया ॥ २२ ॥ भजनेचज्ञानवराग्येस्वतएवभवतइत्याह वासुदेवइ ति ॥ २३ ॥ तदेवोपपादयति यदाऽस्यभक्तस्यचित्तंभगवद्गुणानुरागेणतस्मिन्नेवनिश्वलंसिदंद्रियदित्तिभवेषम्यमर्थेषुनगृणहाति ॥ २४ ॥ तदे वात्मनात्मानंस्वप्रकाशमीक्षते कथंभूतंसमंचतद्दर्शनंच तत्कुतः निःसंगं संगाद्धिवषम्यंभवति निःसंगत्वेहेतुः हेयोपादेयरहितं तत्कुतः पदंव्यवसित

नूनंदैवेनविहतायेचाच्युतकथासुधाम्॥ हित्वाश्रण्वंत्यसद्गाथाःपुरीषिनविवहसुजः॥ १९॥ दक्षिणेनपथा यम्णःपित्रलोकंव्रजंतिते॥ प्रजामनुप्रजायंतेरमशानांतिकयारुतः॥ २०॥ ततस्तेशीणसुरुताःपुनलेकि मिमंसित॥ पतंतिविवशादेवैःसद्योविभ्रंशितोदयाः॥ २१॥ तस्मान्त्वंसर्वभावेनभजस्वपरमेषिनम्॥ तद्वुणाश्रययाभक्त्याभजनीयपदांवुजम्॥ २२॥ वासुदेवभगवितभक्तियोगःप्रयोजितः॥ जनयत्याशुवैराग्यं ज्ञानंयद्वसदर्शनम्॥ २३॥ यदाऽस्यित्तमर्थेषुसमेष्विद्वयदित्तिः॥ नविग्रण्हातिवैषम्यंप्रियमप्रियमि त्युत॥ २४॥ सतदैवात्मनात्मानंतिःसंगंसमदर्शनम्॥ हेयोपादेयरितमारूढंपदमीक्षते॥ २५॥ ज्ञानमा न्रंपरंबद्धपरमात्मेश्वरःपुमान्॥ हश्यादिभिःप्रथभावैर्भगवानेकईयते॥ २६॥ एतावानेवयोगेनसमग्रेणेह योगिनः॥ युज्यतेभिमतोत्वर्थीयदसंगस्तुरुत्सराः॥ २०॥ ज्ञानमेकंपराचीनैरिदियैर्बह्मिर्गणम्॥ अव भात्यर्थह्वेणश्चांत्याशब्दादिधर्मिणा॥ २८॥

माह्रदंपरमानंदोह्मितिनिश्चयंप्राप्तमित्यर्थः॥२५॥ समेष्यर्थेष्वित्युक्तं विदेवसाम्यंदर्शयित ज्ञानमात्रमेवपरब्रह्मादिशब्दैःप्रसिद्धं दृश्यादिभिः दृश्यद्रष्ट्वकरणहृपेणषृथक्ष्रतीयते ज्ञानमात्रतेनसमेष्वित्यर्थः॥ २६॥ न नुज्ञानमात्रमात्मनःत्वहृपत्वान्तित्यप्राप्तमेवेति किमनेकसाधनसाध्येनयोगेनप्राप्यते तदाह एतावानिति युज्यतेप्राप्यते प्रपंचसंगव्युदासएवयोग फल्डमित्यर्थः॥ २७॥ ननुकथंप्रत्यक्षाद्विप्रतीतःप्रपंचोव्युदिसतुंशक्यते प्रतीतेभ्रांतित्वादित्याह ज्ञानमिति पराचीनेः पराक्षुरवेः शब्दादिधं मीयस्यतेनार्थह्मपेणज्ञानहृपंनिर्गुणंब्रह्मेवावभाति नत्वर्थःपृथगस्तीत्यर्थः॥ २८॥